

A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1136 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2018. augusztus 10.)****a magas patogenitású madárinfluenza-vírusok baromfira történő átvitelét illetően a vadon élő madarak jelentette kockázatokkal kapcsolatos kockázatsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedésekről, továbbá korai észlelő rendszerekről***(az értesítés a C(2018) 5243. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a madárinfluenza elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedésekről és a 92/40/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. december 20-i 2005/94/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikkére és 63. cikkének (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A madárinfluenza a madarak, többek között a baromfifélék vírusos fertőző betegsége. A házi baromfi madárinfluenza-vírussal való megfertőződése a betegség két fő – a vírus virulenciájának tekintetében különböző – fajtájának kialakulásához vezethet. Az alacsony patogenitású típus általában csak enyhe tüneteket okoz, míg a magas patogenitású madárinfluenza a legtöbb baromfifaj esetében igen magas elhullási arányt eredményez. Ez utóbbi betegség súlyosan érintheti mind a házi szárnyasok, mind a vadon élő madarak egészségét, akárcsak a baromfitenyésztés nyereségességét.
- (2) A 2005/94/EK tanácsi irányelv megállapítja a baromfifélék vagy más, fogságban tartott madarak körében előforduló magas patogenitású madárinfluenza kitörése esetén alkalmazandó járványvédelmi minimumintézkedéseket, továbbá rendelkezik bizonyos, a madárinfluenza megfigyelését (surveillance) és korai észlelését célzó megelőző intézkedésekről is.
- (3) Ismert, hogy a vadon élő madarak, különösen a vízi vándormadarak természetes gazdaállatai az alacsony patogenitású madárinfluenza-vírusoknak, amelyeket rendszerint tünetmentesen hurcolnak az évszakoknak megfelelő vonulásuk során. 2005-ben azonban bebizonyosodott, hogy a magas patogenitású madárinfluenza (a továbbiakban: HPAI) H5 altípusú vírusai a vándormadarakat is képesek megfertőzni, amelyek azután a kontinensek közötti nagy távolságokat áthidalva továbbterjesztik ezeket a vírusokat.
- (4) A madárinfluenza-vírusok, különösen pedig a HPAI vírusok vadon élő madarakban való előfordulása folyamatosan magában hordozza azt a veszélyt, hogy a vírusok – különösen a vándormadarak évszakoknak megfelelő vonulása során – közvetlen vagy közvetett úton eljutnak a baromfit vagy más, fogságban tartott madarakat tartó gazdaságokba, a későbbiekben pedig a fertőzött gazdaságról más gazdaságokra is áterjedhetnek, és jelentős gazdasági veszteségeket okozhatnak.
- (5) Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA) 2017. szeptember 14-én átfogó tudományos szakvéleményt fogadott el a madárinfluenzával kapcsolatban ⁽²⁾, amelyben megerősítette, hogy a biológiai biztonsági intézkedések szigorú végrehajtása kulcsfontosságú szerepet játszik annak megelőzésében, hogy a HPAI vírusok áterjedjenek a vadon élő madarokról a baromfira és más, fogságban tartott madarakra (a továbbiakban: az EFSA 2017. évi véleménye).
- (6) Az EFSA 2017. évi véleményében felsorolja azokat a legfontosabb biológiai biztonsági intézkedéseket, amelyeket folyamatosan alkalmazni kell a különböző baromfitartási rendszerekben, köztük a kis méretű gazdaságokban is. Azt is megállapítja, hogy míg a biológiai biztonság bizonyos általános elvei az összes baromfigazdaságra egyaránt érvényesek, a szakértői vélemények alapján kialakított, lehető legnagyobb védelem érdekében az egyes gazdaságok egyedi jellemzőit is figyelembe kell venni.
- (7) Az EFSA 2017. évi véleményében felmérte és azonosította a HPAI vírus baromfigazdaságokba történő behurcolásával kapcsolatos kockázatokat, amelyek például a házi kacsák és libák más baromfifajokkal való együtt tartásából erednek, valamint bizonyos tevékenységekkel, például a szárnyasvad-állomány pótlására szánt baromfi természetbe való visszaengedésével kapcsolatos kockázatokat, és intézkedéseket javasolt e kockázatok enyhítésére.

⁽¹⁾ HLL 10., 2006.1.14., 16. o.⁽²⁾ EFSA Journal 2017;15(10):4991.

- (8) Az EFSA 2017. évi véleményében arra a következtetésre jutott, hogy a vadon élő madarak passzív megfigyelése (surveillance) a legalkalmasabb módszer a HPAI vírusok vadon élő madarakban való jelenlétének korai észlelésére, amennyiben a magas patogenitású madárinfluenza-vírusfertőzések mortalitást okoznak, és ezért a vadon élő madarak célfajainak mintavételezését és laboratóriumi vizsgálatát ajánlotta. Ezt követően az EFSA a 2017. december 18-án jóváhagyott, madárinfluenzára vonatkozó tudományos jelentésében ⁽¹⁾ listát tett közzé a vadon élő madárfajok célfajairól.
- (9) A 2018. március 22-én jóváhagyott, a madárinfluenzára vonatkozó tudományos jelentésben ⁽²⁾ az EFSA megállapította, hogy nem jelentettek olyan esetet, amelyben az A(H5N8) vírus vagy az A(H5) 2.3.4.4. klád vírusai és az N5 vagy N6 gént adó helyi európai vírusok átrendeződéséből létrejövő új A(H5N5) és A(H5N6) vírusok embert fertőztek volna meg. Úgy tekinthető, hogy az A(H5N8), az A(H5N5) és az A(H5N6) vírusok elsősorban a madárfajokhoz alkalmazkodtak.
- (10) Az EFSA 2017. évi véleményében azt is megállapította, hogy bizonyos járványügyi helyzetekben helyénvaló lehet, hogy a tagállamok ideiglenesen fokoznak egyes megelőző intézkedéseket azokon a helyeken, ahol a vadon élő madarakban vagy azok ürülékében megerősítetten HPAI-vírusfertőzést mutattak ki, különösen annak felmérése érdekében, hogy bejutott-e a vírus a baromfigzdaságokba, és hatékonyan alkalmazzák-e a biológiai biztonsági intézkedéseket a vírus behurcolásának megelőzésére.
- (11) Annak érdekében, hogy az e határozatban megállapított intézkedések a madárinfluenzával való fertőződés kockázatának leginkább kitett madárállományokra irányuljanak, és hatékonyak legyenek, bizonyos megelőző intézkedések hatályát a baromfigzdaságokra kell korlátozni.
- (12) Az (EU) 2017/263 bizottsági végrehajtási határozat ⁽³⁾ kockázatsökkentési intézkedésekről és megerősített biológiai biztonsági intézkedésekről rendelkezett annak érdekében, hogy csökkentse a HPAI-nak a vadon élő madarokról a baromfira történő átvitelének kockázatát, megakadályozva, hogy ezen állatállományok közvetlenül vagy közvetve érintkezzenek egymással; emellett pedig előírta a tagállamok számára, hogy azonosítsák felségterületükön azokat a területeket, amelyek esetében – többek között a járványügyi helyzetet és egyes kockázati tényezőket tekintve – fokozott annak a kockázata, hogy a HPAI bejut a baromfit és más, fogságban tartott madarakat tartó gazdaságokba (a továbbiakban: nagy kockázatú területek). Az említett végrehajtási határozat 2018. június 30-ig volt alkalmazandó.
- (13) Az (EU) 2017/263 határozatban megállapított intézkedéseket ezért felül kell vizsgálni, figyelembe véve a baromfifélék, más, fogságban tartott madarak és a vadon élő madarak jelenlegi járványügyi helyzetét az Unióban és a kockázatot jelentő harmadik országokban, az EFSA 2017. évi véleményét és a későbbiekben a madárinfluenzával kapcsolatban kiadott tudományos jelentéseket, valamint a végrehajtási határozatban megállapított intézkedések végrehajtása során szerzett tagállami tapasztalatokat.
- (14) Ezért tekintettel arra, hogy folyamatosan fennáll az a veszély, hogy a fertőzött vadon élő madarak elterjesztik a HPAI vírust, csakúgy mint az a kockázat, hogy a baromfit vagy más, fogságban tartott madarakat tartó gazdaságokban kitör a járvány, e határozatban az (EU) 2017/263 végrehajtási határozat felülvizsgálatából származó eredmények figyelembevételével aktualizált intézkedéseket kell megállapítani.
- (15) Az (EU) 2017/263 végrehajtási határozatban megállapított intézkedések végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a kockázatsökkentési és a megerősített biológiai biztonsági intézkedéseket illetően bizonyos eltérések engedélyezése szükséges ahhoz, hogy az egyes tagállamok hozzá tudják igazítani ezeket az intézkedéseket az aktuális járványügyi helyzethez.
- (16) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és hatály

E határozat a magas patogenitású madárinfluenza (HPAI) vírusának gazdaságokba történő behurcolását illetően a vadon élő madarak jelentette kockázatokkal kapcsolatban kockázatsökkentési intézkedésekről, bizonyos megerősített biológiai biztonsági intézkedésekről és korai észlelő rendszerekről rendelkezik, továbbá intézkedéseket ír elő annak érdekében, hogy a tulajdonosok és a baromfiágazat egyéb szereplői jobban tudatában legyenek a kockázatoknak, valamint annak, hogy a gazdaságaikban biológiai biztonsági intézkedéseket kell alkalmazniuk, illetve meg kell erősíteniük azokat.

⁽¹⁾ EFSA Journal 2017;15(12):5141.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018;16(3):5240.

⁽³⁾ A Bizottság (EU) 2017/263 végrehajtási határozata (2017. február 14.) a magas patogenitású madárinfluenza-vírusok baromfira történő átvitelét illetően a vadon élő madarak jelentette kockázatokkal kapcsolatban kockázatsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedésekről, továbbá korai észlelő rendszerekről (HL L 39., 2017.2.16., 6. o.).

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában a 2005/94/EK irányelv 2. cikkében szereplő fogalommeghatározások alkalmazandók.

3. cikk

A HPAI vírusok behurcolása és elterjedése tekintetében nagy kockázatú területek azonosítása

(1) A tagállamok – az alábbiakra figyelemmel – azonosítják felségterületükön azokat a területeket, amelyek a HPAI vírusok gazdaságokba történő behurcolásának szempontjából fokozott mértékű kockázatnak vannak kitéve (a továbbiakban: nagy kockázatú területek):

- a) a HPAI vírusok gazdaságokba történő behurcolásának kockázati tényezői, különös tekintettel az alábbiakra:
 - i. a gazdaságok földrajzilag olyan tagállami területeken helyezkednek el, amelyeken vándormadarak vonulnak át, illetve pihennek meg vonulásuk során, miután beléptek az Unió területére, különösen az északkeleti és keleti madárvonulási útvonalokról érkezve;
 - ii. a gazdaságok olyan vizes élőhelyek, kisebb vagy nagyobb tavak, mocsarak, folyók vagy a tenger közelségében helyezkednek el, ahol vándormadarak, különösen az *Anseriformes* (lúdalakúak) és *Charadriiformes* (lilealakúak) rendjébe tartozó fajok gyülekezhetnek és pihenezhetnek meg;
 - iii. a gazdaságok földrajzilag vándormadarak, különösen vízimadarak által sűrűn benépesített területeken helyezkednek el;
 - iv. szabadtartású gazdaságokban tartott baromfi, ahol a vadon élő madarak és a baromfi érintkezése nem előzhető meg, vagy nem ellenőrizhető megfelelően;
 - v. a HPAI vírus jelenlegi és korábbi észlelése baromfiban, más, fogságban tartott madarakban és vadon élő madarakban;
- b) a HPAI vírusok gazdaságokon belüli és gazdaságok közötti terjedését elősegítő további kockázati tényezők, különösen akkor, ha:
 - i. a gazdaság földrajzilag olyan területen helyezkedik el, ahol sok más gazdaság, különösen kacsákat, libákat és bármely más baromfit tartó szabadtartású gazdaság is működik;
 - ii. a baromfit szállító járművek és a személyek gazdaságon belüli és gazdaságok közötti mozgását nagy intenzitás jellemzi, és gyakori a gazdaságok közötti egyéb közvetlen vagy közvetett érintkezés;
- c) az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA), valamint nemzeti és nemzetközi kockázatértékelő testületek által a HPAI vírusok vándormadarak általi terjesztésének relevanciájával kapcsolatban végzett kockázatértékelések és tudományos tanácsadás;
- d) a 2005/94/EK irányelv 4. cikkének megfelelően végrehajtott megfigyelési (surveillance) programok eredményei.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a baromfiágazatban tevékenykedő érdekelt felek – beleértve a kis méretű gazdaságokat is – a lehető leghatékonyabb módon tájékoztatást kapjanak az (1) bekezdésnek megfelelően azonosított nagy kockázatú területek kijelöléséről.

(3) A tagállamok folyamatosan felülvizsgálják a nagy kockázatú területek kijelölésének határait.

4. cikk

Kockázatcsökkentési és megerősített biológiai intézkedések

(1) A tagállamok folyamatosan figyelemmel kísérik a területükön fennálló konkrét járványügyi helyzetet, miközben figyelembe veszik azokat a kockázatokat is, amelyek a többi tagállamban és a közeli harmadik országokban tartott baromfiban, más, fogságban tartott madarak és vadon élő madarak esetében észlelt HPAI-ból erednek, valamint a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett kockázatértékeléseket is.

(2) A tagállamok a nagy kockázatú területeken megfelelő és megvalósítható intézkedéseket hoznak azon kockázat csökkentése érdekében, hogy a vadon élő madarak a HPAI vírusokat átvigyék a baromfira.

(3) A kockázatcsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedéseknek annak megelőzésére kell irányulniuk, hogy a vadon élő madarak, különösen a vándor vízimadarak közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe kerüljenek a baromfival, különösen a kacsákkal és a libákkal.

(4) Az (1) bekezdésben említett járványügyi helyzet értékelésétől függően a tagállamok a következő tevékenységeket megtiltják a nagy kockázatú területeken:

- a) a kacsák és libák együtt tartása más baromfifajokkal, kivéve, ha:
 - i. a vírus behurcolásának kockázata jelentéktelennek tekinthető a gazdaság jellemzőinek és az illetékes hatóság által elegendőnek tekintett, alkalmazott kockázatcsökkentési intézkedéseknek köszönhetően; vagy
 - ii. a kacsáktól és a libáktól eltérő baromfifajokat szentinelállatként használják az illetékes hatóság rendelkezései szerint;
- b) a baromfi szabadtartása, kivéve, ha:
 - i. a baromfit hálókkal, tetőkkel, vízszintesen kifeszített ponyvával vagy más megfelelő eszközökkel védik a vadon élő madarakkal való érintkezéstől; vagy
 - ii. a baromfi takarmányozása és itatása zárt helyiségben vagy olyan fedezék alatt történik, amely kellőképpen megakadályozza a vadon élő madarak bejutását, tehát megelőzi annak a kockázatát, hogy azok érintkezzenek a baromfinak szánt takarmánnyal vagy vízzel;
- c) baromfinak szánt szabadtéri víztározók használata; kivéve, ha azokra bizonyos baromfifélék esetében állatjóléti okokból szükség van, és a víztározókat megfelelő védelemmel látják el a vadon élő madarakkal szemben;
- d) a baromfi vízzel való ellátása a felszíni víz gyűjtését szolgáló olyan víztározóból, amelyhez vadon élő madarak is hozzáférnek; kivéve, ha a vizet olyan kezelésben részesítik, amely biztosítja a madárinfluenza-vírusok inaktiválását;
- e) baromfi és más, fogságban tartott madarak piacokon, bemutatókon, kiállításokon és kulturális rendezvényeken való egybegyűjtése; kivéve, ha az ilyen eseményeket oly módon szervezik meg és bonyolítják le, hogy minimálisra csökkentik azt a kockázatot, hogy a vírus az esetleg fertőzött madarokról más madarakra terjed;
- f) az *Anseriformes* és a *Charadriiformes* rendjéhez tartozó csalmadarak használata; kivéve, ha erre a 2005/94/EK irányelv 4. cikkének megfelelően végrehajtott madárinfluenza-megfigyelési (surveillance) programok, valamint kutatási projektek, ornitológiai tanulmányok vagy az illetékes hatóság által engedélyezett bármilyen más tevékenység keretében kerül sor;
- g) a szárnyasvad-állomány pótlására szánt baromfi természetbe való visszaengedése; kivéve, ha azt az illetékes hatóságok a következő feltételek mellett engedélyezték:
 - i. ezekre a tevékenységekre más gazdaságokkal nem érintkezve kerül sor; és
 - ii. az állománypótlásra szánt baromfit a 2006/437/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ mellékletében található madárinfluenza-diagnosztikai kézikönyv IV. fejezete 4. a) pontjának megfelelően virológiai vizsgálatnak vetették alá, amely negatív eredménnyel zárult minden termelési egységből vett minta esetében, amelyeket legkorábban a természetbe való visszaengedés előtt 48 órával vettek.

(5) A tagállamok az intézkedések 5. cikk szerinti rendszeres felülvizsgálata alapján kiterjeszthetik vagy korlátozhatják a (4) bekezdésben említett kockázatcsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedések alkalmazási körét és alkalmazási időszakát.

(6) A tagállamok ösztönzik a baromfiágazatot, hogy támogassa a baromfitulajdonosok kockázatcsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedésekkel kapcsolatos továbbképzését, a kimondottan az egyes gazdaságokra kialakított biológiai biztonsági tervek kidolgozását, csakúgy mint a biológiai biztonsági intézkedések alkalmazásának nyomon követését.

5. cikk

A nagy kockázatú területeken alkalmazott kockázatcsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedések fenntartása és felülvizsgálata

(1) A tagállamok mindaddig fenntartják a 4. cikk (4) bekezdésének értelmében alkalmazott intézkedéseket a nagy kockázatú területeken, amíg fennáll a HPAI vírus behurcolásának és elterjedésének kockázata felségterületükön.

(2) A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják a 4. cikk (4) bekezdésének értelmében hozott intézkedéseiket annak érdekében, hogy azokat az aktuális járványügyi helyzet, különösen a vadon élő madarak jelentette kockázatok figyelembevételével ki tudják igazítani, illetve módosítani tudják.

⁽¹⁾ A Bizottság 2006/437/EK határozata (2006. augusztus 4.) a 2005/94/EK tanácsi irányelvben előírt, a madárinfluenzára vonatkozó diagnosztikai kézikönyv elfogadásáról (HL L 237., 2006.8.31., 1. o.).

(3) A (2) bekezdésben említett, a tagállamok által végzett felülvizsgálatnak a következő tényezők értékelésén kell alapulnia:

- a) a vadon élő madarak járványügyi helyzetének alakulása, a járványügyi görbe, nevezetesen az időegységenkénti új fertőzések száma, a pozitív és negatív leletek feltérképezése és a fertőzés dinamikája;
- b) a vadon élő vándor- és állandó madarak jelenléte, különösen azoké, amelyeket a madárinfluenza-megfigyelés (surveillance) céljaként azonosítottak;
- c) HPAI-járványkitörések a baromfi és más, fogságban tartott madarak körében, különösen a vírus vadon élő madarak általi elsődleges behurcolásának következményeként;
- d) a HPAI vírus észlelése baromfiban, más, fogságban tartott madarakban és vadon élő madarakban a folyamatos megfigyelés (surveillance) során;
- e) a HPAI vírus altípusa vagy altípusai, a vírus alakulása és az emberi egészséget érintő lehetséges hatásai;
- f) a HPAI-val kapcsolatos járványügyi helyzet a közeli tagállamok és harmadik országok területén élő vadon élő madarak, baromfifélék és más, fogságban tartott madarak esetében, valamint az EFSA, a nemzeti és nemzetközi kockázatértékelő testületek által végzett kockázatértékelések;
- g) az e határozatban megállapított intézkedések végrehajtásának és hatékonyságának szintje.

6. cikk

Tájékoztató tevékenység

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy érvényben legyenek az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a baromfiágazatban tevékenykedő érdekelt felek, köztük a kis méretű gazdaságok megismerjék a HPAI vírus gazdaságokba történő behurcolásával járó kockázatokat, és a 4. cikkben előírt kockázatsökkentési és biológiai biztonsági intézkedésekkel kapcsolatban – különösen a nagy kockázatú területeken alkalmazandó intézkedéseket illetően – a lehető legrelevánsabb információk birtokában legyenek, amelyeket a legcélravezetőbb módon hoztak tudomásukra.

A tagállamok emellett a vadvilággal kapcsolatos tevékenységekben részt vevő csoportok, köztük az ornitológusok, a madármegfigyelők és a vadászok körében is tájékoztató munkát végeznek.

7. cikk

Korai észlelő rendszer baromfiállományok esetében

(1) A tagállamok korai észlelő rendszereket vezetnek be, illetve megerősítik a meglévő rendszereket, amelyeken keresztül a tulajdonosok minél hamarabb jelenteni tudják az illetékes hatóságnak, ha a HPAI vírus bármely jelét észlelik a nagy kockázatú területen elhelyezkedő gazdaságokban tartott baromfiállományokban.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendszereknek – szem előtt tartva azt is, hogy ezek a paraméterek a különféle baromfifajok és termelési módok esetében eltérőek lehetnek – legalább a következő tüneteket figyelembe kell venniük a betegség valószínű jelenlétére utaló paraméterként: a takarmány- és vízfelvitelben, valamint a tojástermelésben bekövetkező jelentős visszaesés, a megfigyelt elhullási arány, valamint bármilyen olyan klinikai tünet vagy bármilyen olyan, halál utáni vizsgálatnál felismert károsodás, amely a HPAI vírus jelenlétére utal.

8. cikk

A vadon élő madarak fokozott mértékű megfigyelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2010/367/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ II. mellékletében szereplő, a vadon élő madarak madárinfluenzájára vonatkozó felügyeleti programok végrehajtásával összefüggésben a 2005/94/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerint elfogadott iránymutatásnak megfelelően a vadon élő madarak állományaira irányuló megfigyelést (surveillance) fokozzák, a beteg vagy elhullott madarakat pedig a továbbiakban is figyelemmel kísérik.

(2) A tagállamok olyan vadon élő madarakon és földrajzi területeken is végezhetnek mintavételt és laboratóriumi vizsgálatokat, amelyeket a HPAI korábban nem érintett.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010/367/EU határozata (2010. június 25.) a baromfi és a vadon élő madarak madárinfluenzájára vonatkozó felügyeleti programok tagállami végrehajtásáról (HL L 166., 2010.7.1., 22. o.).

9. cikk

Kiegészítő átmeneti intézkedések arra az esetre, ha a HPAI vadon élő madarakban való előfordulása megerősítést nyer

(1) Amennyiben a HPAI vírus jelenléte egy vagy több vadon élő madárból vagy azok ürülékéből vett mintákban megerősítést nyer, és a vírus gazdaságokba történő behurcolásának fokozott kockázatát azonosítják, illetve lehetséges közegészségügyi kockázatot azonosítanak, a tagállamok a vírus kimutatási helyének közelében kiegészítő átmeneti intézkedéseket hoznak, amelyek többek között a következőkre terjednek ki:

- a) kockázatcsökkentési és megerősített biológiai biztonsági intézkedések végrehajtása a 4. cikknek megfelelően;
- b) a vadon élő madarak fokozott megfigyelése (surveillance) a 8. cikknek megfelelően;
- c) szükség esetén a gazdaságokban végzett járványügyi vizsgálatok és látogatások, beleértve adott esetben a HPAI kimutatására irányuló mintavételt és vizsgálatokat;
- d) a korai észlelő rendszerek bevezetése és megerősítése a 7. cikknek megfelelően.

(2) A tagállamok korlátozhatják az (1) bekezdésben említett egyes intézkedések alkalmazását, ha a HPAI vírus behurcolásának kockázatát az illetékes hatóság az adott tagállam területének bizonyos részeire vagy bizonyos gazdaságtípusokra nézve elhanyagolhatónak minősíti.

10. cikk

Megfelelési és tájékoztatási kötelezettségek

(1) A tagállamok gondoskodnak az e határozatban meghatározott intézkedéseknek a tulajdonosok és a baromfiágazat által történő végrehajtásának nyomon követéséről.

(2) A tagállamok a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának keretében tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot azokról az intézkedésekről, amelyeket az e határozatnak való megfelelés érdekében hoztak.

11. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2018. augusztus 10-én.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja